

P26_ADORÁCIA OŽ!

Pre Národné stretnutie mládeže P26 v Poprade
napísali kňazi **Andrej Ondrejka a Lukáš Fejerčák**.

Adorácia sa uskutočnila v sobotu 1.8.2026 v Poprad Aréne.

Záznam adorácie nájdete tu:

https://www.youtube.com/watch?v=-Zv_QwdEWI8

PIESEŇ_01

Eucharistiu prinášame v monštrancii za sprievodu kadidla a sviec.

Počas celého vykladania znie pieseň.

Po skončení piesne sa kňaz modlí úvod.

KŇAZ 1: *Nech je zvelebený Ježiš Kristus v NAJSVÄTEJŠEJ OLTÁRNEJ SVIATOSTI.*

Ľ: *Od tohoto času až naveky.*

KŇAZ 1:

Prichádzame dnes pred teba, Pane, s túžbou žiť.

Je zvláštne, že od prvej chvíle nášho života bojujeme práve o život.

Keď sa narodíme, nikto nás nemusí učiť dýchať.

Nikto nám nemusí vysvetľovať, že máme žiť.

Náš prvý nádech prichádza akoby sám od seba.

Je to prvý zápas, prvé víťazstvo, prvý výkrik človeka, ktorý práve vstúpil na tento svet. A možno by sme mohli povedať, že ten prvý nádech je zároveň prvým

zvolaním: **CHCEM ŽIŤ!**

Chcem spoznávať. Chcem milovať. Chcem rásť.

Chcem sa smiať. Chcem objavovať svet.

Ako deti sme vedeli žiť veľmi jednoducho. Tešili sme sa z maličkostí.

Nepremýšľali sme nad tým, čo si o nás myslia druhí.

Nezaťažovali sme sa tým, čo bude zajtra.

Dokázali sme sa smiať, snívať, tešiť sa z obyčajného dňa.

KŇAZ 2:

No potom prišiel život. Prišli sklamania. Prišli zranenia. Prišli neúspechy.

Prišli slová, ktoré nás boleli. Prišli ľudia, ktorí nás opustili.

Prišli chvíle, keď sme sa cítili nepochopení.

Prišli choroby. Prišli pády. Prišli kríže, ktoré sme si nevybrali.

A niečo sa v nás začalo meniť. Možno sme neprestali existovať.

Možno sme neprestali pracovať. Možno sme neprestali plniť svoje povinnosti.

Ale postupne sme prestávali žiť.

Zachovať aspoň pár sekúnd ticha.

PIESEŇ_02

P26_ADORÁCIA OŽ!

Číta mladá žena:

Hovorili mi, že rodina je bezpečné miesto. A možno aj bola. Ale dnes sa všetko rozpadá. Počúvam hádky. Počúvam výčitky. Počúvam slová, ktoré by si mama a otec nikdy nemali povedať. Každý deň sa bojím toho, čo bude zajtra. Mám pocit, akoby sa mi pod nohami rozpadával domov. Neviem, komu mám veriť. Neviem, na čiu stranu sa postaviť. Neviem, komu povedať, ako veľmi ma to bolí. Niekedy mám chuť kričať. Prestaňte! Ved' ste moja rodina. A ja vás oboch milujem. CHCEM ŽIŤ!

Číta slobodný muž:

Videl som svojich priateľov vstupovať do manželstva. Videl som ich držať v náručí svoje deti. Videl som ich budovať domovy plné smiechu. A ja som zostal sám. Nie preto, že by som nechcel milovať. Nie preto, že by som sa nechcel darovať. Práve naopak. Aj moje srdce túži po láske. Aj moje srdce túži niekomu patriť. Aj moje srdce túži počuť slovo „otec“ alebo „mama“. Niekedy sa vraciam do prázdneho bytu a ticho kričí hlasnejšie ako akýkoľvek zvuk. Niekedy sa usmievam pred ľuďmi, Bože ty vieš, koľko sĺz ostáva skrytých. CHCEM ŽIŤ!

Číta matka, ktorá prišla o dieťaťko:

Nikdy som si nemyslela, že sa dá plakať tak veľa. Nikdy som si nemyslela, že srdce môže bolieť až tak, že človek ráno otvorí oči a prvá myšlienka je bolesť. Ešte stále si pamätám ten deň. Ešte stále si pamätám všetky plány. Meno, ktoré sme vyberali. Izbičku, ktorú sme chceli pripraviť. Budúcnosť, ktorú sme si predstavovali. Všetko bolo také skutočné. A potom zrazu nebolo nič. Zostalo len ticho medzi mnou a manželom. Obaja trpíme. Obaja plačeme. Obaja sme niečo stratili. Sú dni, keď nevládzem. CHCEM ŽIŤ!

Číta chorý človek:

Kedysi som bol silný. Pamätám si dni, keď som dokázal pracovať od rána do večera. Keď som vládol nosiť na rukách svoje deti. Keď som si mohol obuť topánky bez bolesti, vyjsť schody bez zadýchania a ísť spať bez toho, aby som rozmýšľal nad tým, či sa ráno zobudím. Dnes je všetko iné. Dnes sa moje dni merajú tabletkami. Vyšetreniami. Výsledkami. Kontrolami. Dnes sa moje rána nezačínajú plánmi, ale otázkou, koľko bolesti ma čaká. Niektoré dni sú lepšie. Iné sú také, že nevládzem ani vstať z postele. A najhoršie nie je ani samotná bolesť. Najhorší je pocit bezmocnosti. Keď človek zistí, že už nedokáže to, čo kedysi. CHCEM ŽIŤ!

KŇAZ 1:

Chceme, ale niekedy nevieme ako...

Zdá sa nám, že život sa skončil a nám nezostáva nič iné, len prežívať.

No BOH má na to iný názor.

Zachovať aspoň pár sekúnd ticha

PIESEŇ_03

Po piesni chvíľka ticha a nasledujúci text nechať v úplnom tichu, bez hudby.

KŇAZ 2:

To, že BOH chce, aby človek povstal zo svojho prežívania nám prorok Ezechiel predkladá takto:

⁴ Povedal mi: "Prorokuj o týchto kostiach a povedz im: Suché kosti, počujte slovo Pánovo: ⁵ Toto hovorí Pán, Boh, týmto kostiam: Hľa, ja vložím do vás ducha, že ožijete! ⁶ Pokladím na vás žily, poobkladám vás mäsom, obtiahnem vás kožou, vložím do vás ducha, že ožijete a dozviete sa, že ja som Pán." ⁷ Prorokoval som teda, ako som dostal rozkaz. A kým som prorokoval, zaznel hlas a strhol sa lomoz: kosti sa zbližovali, každá kosť k svojmu stavcu. ⁸ Videl som, ako sa na ne uložili žily a mäso a na povrchu sa im natiahla koža, ale ducha v nich nebolo! ⁹ I prehovoril ku mne: "Prorokuj o duchu, prorokuj, syn človeka; prehovor k duchu: Toto hovorí Pán, Boh: Duchu, príd' od štyroch vetrov a ovej týchto pozabíjaných, nech ožijú!" ¹⁰ Prorokoval som teda, ako mi rozkázal; vtom vstúpil do nich duch a ožili. I postavili sa na nohy, vojsko nadmieru veľké. ¹¹ Nato mi povedal: "Syn človeka, tieto kosti, to je celý Izraelov dom. Oni hovoria: "Zoschli nám kosti, nádej nám odumrela, sme vykynožení." ¹² Preto prorokuj a povedz im: Toto hovorí Pán, Boh: Hľa, ja pootváram hroby, vyvediem vás z hrobov, ľud môj a vovediem vás do izraelskej krajiny. ¹³ I budete vedieť, že ja som Pán, keď vám pootváram hroby a povyvádzam vás z hrobov, ľud môj. ¹⁴ Vložím do vás svojho ducha, že ožijete... (Ez 37, 4-14a)

Hlas JEŽIŠA – číta pekný mužský hlas:

Ja počujem vaše volanie. Počujem vaše „CHCEM ŽIŤ!“

Počujem ho v srdci mladého človeka, ktorému sa pred očami rozpadáva rodina.

Počujem ho v samote človeka, ktorý sa vracia do prázdneho bytu.

Počujem som ho v slzách matky, ktorá prišla o svoje dieťa.

Počujem ho v bolesti človeka, ktorého telo každým dňom slabne.

Počujem ho. A nepočujem ho prvýkrát.

Počúvam ho od chvíle, keď ste sa narodili.

Vy sa tak často sústreďujete na to, čo nemáte, že prestávate vidieť to, čo vám dávam. Tak často sa pozeráte na cestu, ktorú ste si vysnívali, že nevidíte cestu, po ktorej vás vediem ja. A viem, že nie vždy rozumiete mojim cestám. Viem, že ste si svoj život predstavovali inak. Ale počúvajte ma.

Nenaplnený plán ešte neznamená nenaplnený život. Stratený sen ešte neznamená stratenú budúcnosť. Zatvorené dvere ešte neznamenajú koniec cesty. Ja totiž stále tvorím. Stále konám. Stále otváram nové možnosti.

Stále privádzam život tam, kde si človek myslí, že už nič nevyrastie.

Pozrite sa na prírodu. Koľko jari sa zrodilo po zime. Koľko života vyšlo zo semena, ktoré muselo najskôr padnúť do zeme. Koľko svetla sa narodilo po najtemnejšej noci. Neprišiel som preto, aby ste len prežívali ďalší deň. Prišiel som preto, aby ste žili.

KŇAZ 1:

Počas tohto textu sa budú prinášať na javisko rozkvitnuté rastliny.

Aký krásny obraz, Ježišu, že po zime prichádza jar. Po niečom chladnom, studenom, bez známky života prichádza čas farieb, voní a nového života. Stromy, ktoré sa zdali mŕtve, sa opäť zazelenajú. Lúky, ktoré boli celé mesiace sivé a prázdne, sa pokryjú kvetmi. Príroda akoby sa znovu nadýchla. A možno práve preto si nám tento obraz dal. Pretože aj do našich životov prichádza zima. Prichádzajú chvíle, keď sa nám zdá, že v nás nie je život.

P26_ADORÁCIA OŽI!

Chvíle bolesti, samoty, sklamania či straty.

Chvíle, keď sa naše srdce podobá stromu bez lístia. Keď máme pocit, že všetko krásne odumrelo a že už nikdy nebude tak, ako predtým. No ty, Ježišu, hovoríš: OŽI! Na tvoje slovo človek oživa. Na tvoje slovo kvitne a rastie v tvojej prítomnosti.

Tak ako strom nepotrebuje rozumieť jari, aby začal pučať, tak ani človek nemusí rozumieť všetkému, čo sa deje v jeho živote, aby mohol znovu ožiť.

Stačí mu zostať pri Tebe a tak sa z prázdneho miesta, z miesta chladu, stáva miesto rastu, klíčenia a nového života.

PIESEŇ_04

Počas nej sa budú prinášať na javisko ďalšie kvitnúce rastliny.

Po piesni chvíľka ticha

KŇAZ 1:

Keď Boh hovoril k suchým kostiam v Ezechielovom videní, nehovoril iba o kostiach.

Hovoril o ľudských srdciach. Aj dnes vidí mnohých z nás, ktorí navonok žijeme,

ale vo vnútri sa niečo unavilo. Unavila sa naša nádej. Unavila sa naša dôvera.

Unavila sa naša schopnosť milovať. Unavila sa naša radosť. No Boh nás nestvoril pre

strach. Nestvoril nás pre smútok. Nestvoril nás pre beznádej. Stvoril nás pre život.

Preto sa nás dnes nepýta, čo všetko sme stratili. Pýta sa nás: Čo vo vás potrebuje

ožiť? Ktoré miesto vo vašom srdci zostalo opustené? Ktorý sen ste pochovali?

Ktorej nádeje ste sa vzdali? Ktorý vzťah prestal dýchať? Ktorú modlitbu ste prestali

vyslovovať? Boh totiž neprichádza iba tam, kde je všetko živé. Prichádza práve tam,

kde život chýba. Prichádza tam, kde človek povedal: „Už sa to nezmení.“ A práve tam

Boh hovorí: OŽI!

KŇAZ 2:

Pane Ježišu, dnes stojíme pred Tebou s túžbou po živote. Túžime odchádzať z tohto

večera naplnení tvou prítomnosťou, tvou láskou a твоjim životom. Preto vás, milí

mladí priatelia, drahí bratia a sestry, pozývam, aby sme spoločne vyjadrili Bohu svoju

túžbu po novom živote. Po každom zvolaní odpovieme: **CHCEME OŽIŤ!**

Počas týchto zvolaní sa budú prinášať ďalšie kvitnúce rastliny.

Nech je to vyjadrením toho, že Boh práve v tejto chvíli prináša do oblastí,

ktoré budú spomenuté nový život...

Čítajú obaja kňazi, na striedačku:

K: Napriek zraneniam, ktoré si nesieme vo svojom srdci.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek našej minulosti a chybám, ktoré nás stále ťažia.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek nenaplneným túžbam a sklamaniam života.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek chvíľam, keď pred sebou nevidíme žiadnu nádej.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek smútku, ktorý sa usadil v našom srdci.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

P26_ADORÁCIA OŽ!

K: Napriek strachu z budúcnosti.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek bolestiam, ktoré nikomu nehovoríme.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek samote, ktorú často prežívame.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek sklamaniam z ľudí, ktorým sme dôverovali.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek pádom, ktoré nás pripravili o odvahu kráčať ďalej.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek chvíľam, keď sme sa vzdialili od Teba.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek našej slabosti a krehkosti.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek chorobe, bolesti a utrpeniu.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek nepokoju, ktorý vládne v našich rodinách.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek všetkým situáciám, ktorým nerozumieme.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek tomu, že sa niekedy cítime opustení.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek tomu, že sme už veľakrát stratili silu bojovať.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek tomu, že sme prestali veriť, že sa niečo môže zmeniť.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Napriek všetkému, čo nás zväzuje a bráni nám slobodne žiť.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Pretože veríme, že Ty si vzkriesenie a život.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Pretože veríme, že pri Tebe nič nie je stratené.

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

K: Pretože veríme, že Ty aj dnes hovoríš do nášho života: OŽI!

Ľ: CHCEME OŽIŤ!

Posledné tri zvolania povedať pomalšie a hlasnejšie, aby tvorili vrchol.

PIESEŇ_05

Po piesni chvíľka ticha.

KŇAZ 1:

Možno sme pred chvíľou vyslovili: „Chceme ožiť.“

Možno sme to povedali s istotou. Možno iba potichu. Možno sme tieto slová vyslovili, ale sami nevieme, či ešte dokážeme veriť, že sa v našom živote niečo zmení.

Ožiť totiž neznamená, že od tejto chvíle zmiznú všetky naše problémy. Neznamená to, že prestaneme cítiť bolesť, že sa splnia všetky naše túžby alebo že dostaneme odpoveď na každú otázku.

P26_ADORÁCIA OŽ!

Ožiť znamená dovoliť Bohu, aby vstúpil do toho, čo práve prežívame. Dovoľiť mu, aby bol s nami aj uprostred bolesti. Aby nás niesol tam, kde sami nevládzeme kráčať. Aby chránil plamienok nádeje, ktorý v nás možno už len slabo horí.

Boh od nás dnes nežiada veľké slová ani veľké rozhodnutia. Žiada iba otvorené srdce. Srdce, ktoré mu dokáže povedať:

„Pane, ešte celkom neviem ako, ale chcem Ti znovu dôverovať.

Neviem, kam ma povedieš, ale chcem kráčať s Tebou.

Neviem, čo sa zmení, ale verím, že pri Tebe môžem znovu ožiť.“

PIESEŇ_06

Po piesni chvíľka ticha.

KŇAZ 2:

Pane Ježišu, celý tento večer sme Ti prinášali svoju túžbu po živote. Priniesli sme Ti svoje zranenia, straty, sklamania, svoju únavu aj nádej. Teraz už nechceme hovoriť veľa. Chceme jednoducho zostať pred Tebou.

Ty si tu. Živý a prítomný.

Ty poznáš každého človeka v tejto hale. Poznáš jeho meno, jeho príbeh i zápasy, o ktorých možno nevie nikto iný. Vieš, čo v nás odumrelo. Vieš, čoho sme sa vzdali.

Vieš, kde sme prestali veriť v nový začiatok.

A práve do týchto miest dnes vyslovuješ svoje slovo: „Oži.“

Nie preto, že sme silní, ale preto, že Ty si silnejší než všetko, čo nás zväzuje.

Nie preto, že si vieme pomôcť sami, ale preto, že Ty si vzkriesenie a život.

Nie preto, že už vidíme celú cestu, ale preto, že Ty kráčaš pred nami.

Pane, daj nám odvahu urobiť po tomto večere aspoň jeden krok. Odpustiť. Poprosiť o pomoc. Znovu sa pomodliť. Vrátiť sa k Tebe. Nevzdať sa človeka, ktorého si nám zveril. Nevzdať sa ani vlastného života.

Keď sa vrátíme domov a opäť prídu obyčajné dni, pripomeň nám túto chvíľu.

Pripomeň nám, že sme pred Tebou vyslovili: „Chceme ožiť.“ A keď naša sila zoslabne, nech nás nesie Tvoje slovo, Tvoja prítomnosť a Tvoje telo, ktoré sa za nás vydalo.

Ježišu, zostaň s nami.

Oživ v nás vieru.

Oživ v nás nádej.

Oživ v nás lásku.

A urob z nás ľudí, ktorí budú prinášať život aj tam, kde druhí už vidia iba suché kosti.

Pretože Ty si prišiel, aby sme mali život — a aby sme ho mali v hojnosti.

Chvíľka úplného ticha.

Modlitba na úmysel Svätého Otca...

PIESEŇ_07 – Tantum ergo

Modlitba pre požehnaním.

Odnáša sa Eucharistia aj so sprievodom, do toho sa spieva.

PIESEŇ_08